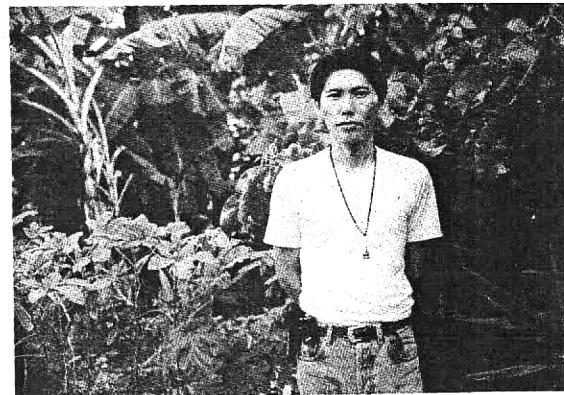

“เสนอหัวน้ไทย”

แหล่งข่ายพันธุ์กวางเครื่อ

และสมุนไพรหายาก

วิรติ ศรีอ่อน

ในช่วงสองสามปีที่ผ่านมา ผู้คน ส่วนใหญ่เริ่มหันมาดูแลตัวเองด้วยวิธีการ แบบธรรมชาติ และใช้สมุนไพรกันมากขึ้น หลังจากที่ลสทีภูมิปัญญาดังเดิมเหล่านี้กัน มานาน พืชสมุนไพรบางอย่างเริ่มจะเป็น พันธุ์เมืองหายากและอาจจะสูญพันธุ์ได้ ถ้า หากไม่มีการอนุรักษ์เอาไว้ ดังนั้นคนรุ่น ใหม่อย่างคุณเดชลิทธี กิตติธนาชัย แห่งร้านเสน่หัวน้ไทย จึงเริ่มหันมาสนใจ และศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพืชสมุนไพรต่างๆ มาจากคุณเดชลิทธี เล่าให้เราฟังว่า ทาง บ้านของคุณเดชลิทธี ลงเอยทำสวน ทุเรียนมาก่อน แต่เนื่องจากสภาพแวด ล้อมไม่อำนวย จึงต้องเลิกทำไปและหัน มาจับงานไม้ดอกไม้ประดับแทน แต่ หลังจากที่มีกระแสความนิยมเรื่อง สมุนไพรมากขึ้น คุณเดชลิทธีเริ่ม เห็นถึงความสำคัญของสมุนไพรไทยชนิด ต่างๆ และต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่ง ที่ได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พันธุ์เมือง หายากเอาไว้ จึงเริ่มทำการเสาะแสวงหาพันธุ์ ไม่ที่ใกล้จะสูญพันธุ์และเพาะขยายพันธุ์ เอาไว้เอง

เพาะพันธุ์กวางเครื่อ

ลดอัตราเสี่ยงสูญพันธุ์

ปัจจุบัน กวางเครื่อเป็นพืช สมุนไพร ตัวหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยม

จากประชาชนอย่างมากมาย ทำให้หลายๆ คนเริ่มกังวลว่า การขุดออกมายากป่า จำนวนมากๆ เพื่อตอบสนองความ ต้องการในการใช้ เช่นนี้ จะทำให้กวางเครื่อ สูญพันธุ์ไปจากป่าเมืองไทยหรือไม่ ซึ่ง คุณเดชลิทธีให้ความเห็นว่า “เรื่องที่กลัว กันว่ากวางเครื่อจะสูญพันธุ์ไปนั้น มักจะ ไม่สูญพันธุ์ไปหรอก เพราะมันมีกระจาย อยู่ทุ่งละทั่งทุกจังหวัด และเวลาที่เราขุด เรายกขุดขึ้นมาแต่หัวแต่ไม่ได้อาตันและ เหง้าขึ้นมาด้วย จึงทำให้กวางเครื่อ สามารถแตกหน่อแตกหัวต่อไปได้อีก หรือบางหัวที่ใหญ่ๆ และติดอยู่ในซอกหิน เราก็คงไปขุดขึ้นมาไม่ได้มันก็ลายเป็น ต้นพันธุ์สร้างลูกหลานต่อไป” แต่ถึงอย่าง นั้น คุณเดชลิทธีก็ยังกังวลว่า ชาวบ้าน บางคนที่ขุดกวางเครื่อไม่ถูกวิธี คือเอา หัวตันหัวหง้าขึ้นมาทิ้งไว้ และการที่มี แต่คนขุดเอามาใช้ประโยชน์โดยที่ไม่มี การปลูกเพิ่ม ทำให้กวางเครื่อที่เหลืออยู่ โตไม่ทันให้นั้น ก็เป็นแนวโน้มที่อาจจะ ทำให้กวางเครื่อถูกลายเป็นพืชหายากมาก ยิ่งขึ้น ดังนั้นคุณเดชลิทธีจึงเริ่มเพาะ พันธุ์กวางเครื่อหัวชนิดขาวและชนิดแดง หัวที่เพาะจากเมล็ดและใช้การหยอดเหง้า คุณเดชลิทธีกล่าวว่า “ในการขยายพันธุ์ กวางเครื่อ โดยใช้การหยอดเหง้านั้น ใช้เวลา เพียง 3 ปีต้นก็จะโตแล้ว แต่ถ้าเราใช้ วิธีการเพาะเมล็ด ก็จะโตช้ากว่าและต้อง

ใช้เวลานานมากหน่อยคือประมาณ 5 ปีขึ้นไป เพราะฉะนั้นราคาก็ต้องต่างกันบ้าง เป็นธรรมด้า อย่างต้นที่หยอดเหง้า ผลจะขายต้นละ 400 บาท ถ้าเป็นต้น ที่เล็กกว่าก็ขายในราดา 200 บาท ส่วนต้น ที่เพาะจากเมล็ดจะขายในราคានั้นละ 80 บาท และถ้าซื้อเป็นเมล็ดเพื่อจะเอาไป เพาะเองก็จะขายประมาณ 40 บาท แต่ ก็ขึ้นอยู่กับว่าจะซื้อเอาไปทำอะไร บางคน มาก็ซื้อเพื่อจะเอาไปปลูกและอนุรักษ์พันธุ์ ไว้ฟักไข่ไปพรีเมียร์มี คือจะวางตู้ ประสบค์ที่มาซื้อเป็นหลัก โดยมีคนญี่ปุ่น มาติดต่อผ่อนเหมือนกันที่จะขอซื้อเมล็ด พันธุ์กวางเครื่อ 20,000 เม็ด บอกว่าขอให้ หาให้ได้ก็แล้วกัน ราคาน่าจะเริ่มต้นที่ 400 บาท แต่ผู้ซื้อต้องจ่ายเพิ่ม 100 บาท สำหรับต้นที่เป็นเมล็ด แต่เมล็ดกวางเครื่อเป็นสมบัติของ คนไทย ทำไม่เราจะต้องปล่อยให้ต่างชาติ มาเอ้าไปทั้งที่เป็นของฯ เรา และคิดว่า ถ้าเขาได้เมล็ดกวางเครื่อไปปลูกเองแล้ว ต่อไปก็คงไม่ต้องซื้อจากประเทศเรือก ซึ่งผู้ซื้ออย่างมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ นั้นเราให้เป็นสมบัติของชาติต่อไป ก็เลย ไม่ขายให้”

กวางเครื่อเปรรูป :

ความต้องการหลักของตลาด

แต่เนื่องจากในขณะนี้ มีกระแส ความต้องการที่จะใช้กวางเครื่อเพิ่มมากขึ้น ลูกค้าหลายคนจึงอยากรู้ว่าคุณเดชลิทธี

ผู้รู้สึกว่าภาวะเครือเป็นสมบัติของคนไทย

ทำไมเราจะต้องปล่อยให้ต่างชาติมาเอาไปหั้งที่เป็นของ ๆ เรายัง

และคิดว่าถ้าเข้าได้เมืองภาวะเครือไปปลูกเองแล้ว

ต่อไปก็คงไม่ต้องซื้อมาจากประเทศเรืออีก ซึ่งผู้มองอยากรู้ส่วนร่วม

ในการอนุรักษ์มันไว้ให้เป็นสมบัติของชาติต่อไป

ประวัติภาวะเครือเป็นแบบแผ่นๆ ตามแห้ง และแบบป่นเป็นผง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการใช้ คุณเดชลิธีเล่าไว้ว่า “ที่ต้องมาทำอย่างนี้ เพราะลูกค้าหลายคนก็เรียกร้องมา บางคนอยากใช้เตี้ยไม่มีเวลาทำ ทำไม่เป็นบ้าง กลัวว่าทำแล้วจะไม่ถูกวิธี ไม่สะอาดบ้าง ก็เลยตัดสินใจประวูปให้ราคาขายสำหรับแบบแห้งนั้น 100 กรัม ผู้ขายในราคากล่อง 50 บาท ส่วนที่บดเป็นผง 50 กรัม ก็ขายประมาณ 50 บาท หลายคนอาจจะมองว่าแพง แต่ก็จะได้มานั่นนั่น ก็ใช้วัตถุดีบจำนวนมากเหมือนกัน อย่างภาวะเครือสด 1 กิโลกรัม เอามาทำแห้งได้แค่ 1 กิโลกรัม และจากการแห้ง 14 กิโลกรัม บดเป็นผงแล้วได้แค่ 1 กิโลกรัมเท่านั้นเอง และผู้คนได้เน้นว่าจะขาย

บอกเหตุผลว่าทำไมถึงใช้มีดี อายุอย่างต่ำที่สุดที่ผู้คนจะขายให้คือประมาณ 25 ปี และบอกวิธีใช้ให้ด้วย บางคนบอกว่าอย่างจะซื้อ เอาไปดองเหล้า ไปต้มกิน ผู้คนบอกว่ากินอย่างนั้นไม่ได้เป็นอันตรายคือจะให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับลูกค้าอยู่ตลอด สำหรับกรณีที่มีผู้ผลิตต้องการมาซื้อวัตถุดีบเหล่านี้ในปริมาณมากๆ ผู้คนจะให้ติดต่อกับชาวบ้าน โดยตรงไปเลยจะได้ช่วยกันกระจายรายได้ไปให้ชาวบ้านด้วย”

สองมือปลูก คือสองมืออนุรักษ์

นับเป็นเรื่องน่าชื่นชมที่เรายังมีผู้ผลิตและผู้ขายสินค้า ให้กับผู้บริโภคอย่างมีจรรยาบรรณเช่นนี้อยู่ แต่สิ่งหนึ่ง

ให้ผู้ผลิตคนอื่นในลักษณะที่เป็นเพื่อค้าคนกลาง แต่จะขายให้กับผู้บริโภคที่ต้องการเอาไปใช้เองมากกว่า โดยจะเลือกด้วยว่าคนที่มาซื้อนั้นเป็นใคร อายุอย่างเด็กๆ อายุ 14-15 ปี มาขอซื้อผู้คนไม่ขายและ

ที่คุณเดชลิธีย้ำว่าเป็นเรื่องสำคัญคือผู้บริโภคที่ต้องการใช้สมุนไพรเองนั้น ก็จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับสมุนไพรตัวนั้นๆ ด้วย ไม่ใช่วางพึ่งแต่คนขายเพียงอย่างเดียว เพราะฉะนั้นการพึ่งตนเองได้จึงเป็นสิ่งที่ดีที่สุด นอกจากนี้ คุณเดชลิธียังได้ทิ้งท้ายไว้อย่างน่าสนใจว่า “ผู้อยากรักษาคนไทยหันมาสนใจสมุนไพรของไทยกันบ้าง ถ้าเราไม่ช่วยกัน แล้วต่อไปมันก็ต้องสูญพันธุ์ไป ลำพังผู้เพียงคนเดียวคงจะเป็นแค่จุดเล็กๆ จุดหนึ่งเท่านั้น เพราะถึงแม้ว่าผู้คนจะมีต้นพันธุ์ที่หายาก แต่ถ้าเกิดน้ำท่วมมาแค่ครั้งเดียวคงจะทำลายมันสูญพันธุ์ไปเลย แต่ถ้ามีหลายคนมาช่วยกันปลูกก็ยังทำให้มันมีโอกาสได้เจริญเติบโตและแพร่พันธุ์ต่อไปได้อีก เพราะฉะนั้น หน่วยงานราชการ หรือองค์กรใดๆ ที่ต้องการสมุนไพรเพื่อเอาไว้ใช้ในการศึกษาและการอนุรักษ์ผู้คนยินดีจะช่วยเต็มที่” สำหรับผู้ที่สนใจพันธุ์ไม้สมุนไพรหายากก็สามารถware เว็บไซต์เลือกซื้อกันได้ที่ร้านเสน่ห์วันไทย ในตลาดนัดจตุจักร โครงการ 3 ทุกวันพุธ ถึงวันอาทิตย์ จะได้ร่วมกันเป็นอีกแรงหนึ่งในการอนุรักษ์สมุนไพรต่างๆ เอาไว้ให้อยู่เป็นสมบัติของชาติสืบไป •